

ת"פ 5584/08 - מ.י. היועץ המשפטי לאגף מס הכנסה נגד בוני ירושלים בע"מ, א. ר. (זמיר) ייעוץ כלכלי והשקעות בע"מ, אריק זמיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5584-08 מ.י. היועץ המשפטי לאגף מס הכנסה
נ' בוני ירושלים בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מ.י. היועץ המשפטי לאגף מס הכנסה

המאשימה

נגד

1. בוני ירושלים בע"מ
2. א. ר. (זמיר) ייעוץ כלכלי והשקעות בע"מ
(עציר)
3. אריק זמיר

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשמת 1 ונאשם 3 (להלן: "**הנאשם**") הורשעו על פי הודאתם בביצוע חמש עבירות של אי הגשת דוחות הנאשמת 1 לשנים 1996-2000, הנאשמת 2 והנאשם הורשעו על פי הודאתם בביצוע שלוש עבירות של אי הגשת דוחות הנאשמת 2 לשנים 1998-2000 וזאת לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), בקשר עם סעיף 222(א) לפקודה. הנאשם הורשע בעבירות אלה מכוח אחריות מנהלים לפי סעיף 224א לפקודה. נוסף על כך הורשע הנאשם בביצוע ארבע עבירות נוספות לפי סעיף 216(4) לפקודה, בקשר עם סעיף 222(א) לפקודה, בנוגע לאי הגשת דוחות על הכנסותיו האישיות בשנים 1996-1999 וכן בעבירה נוספת של אי הגשת הצהרת הון בסוף שנת 1997 לפי סעיף 216(1) לפקודה, בקשר עם סעיף 135(1) לפקודה.
2. על פי עובדות כתב האישום, נאשמת 1 הייתה חברה פרטית, אשר עסקה בבניה, ונאשמת 2 הייתה חברה פרטית, אשר עסקה במתן ייעוץ כלכלי. הנאשם היה בתקופה הרלוונטית, מנהלם הפעיל. הנאשמת 1 והנאשם לא הגישו במועד את הדוחות על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנים 1996-2000 והנאשמת 2 והנאשם לא הגישו במועד את הדוחות על הכנסותיה של נאשמת 2 לשנים 1998-2000, כנדרש על פי חוק. הנאשם חב באחריות מכוח היותו מנהל, שלא נקט את כל האמצעים הסבירים למניעת ביצוע העבירות. נוסף על כך, הנאשם לא הגיש במועד את הדוחות על הכנסותיו האישיות בשנים 1996-1999 ולא הגיש דוח על הונו ונכסיו בסוף שנת 1997 בעקבות דרישה שנשלחה אליו באמצעות פקיד השומה.
3. הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות בכדי לקבל את חוות דעתו. בחוות דעתו מיום 21.5.14, קבע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות השירות.
4. יוער כי ביום 3.10.06 הורשע הנאשם שלפנינו בבית משפט השלום (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן,

עמוד 1

סגנית נשיא בבית משפט השלום כתוארה אז) בת.פ. 4542/01 בגין עבירה של ניכוי מס תשומות ללא חשבונית מס לפי סעיף 117(ב)(5) בחוק מס ערך מוסף תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מס ערך מוסף**"), בגין עבירה של הוצאת חשבונית מס ללא ביצוע עסקה לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, בגין עבירה של זיוף פנקסים לפי סעיף 117(ב)(7) לחוק מס ערך מוסף ובעבירה של מסירת ידיעה כוזבת לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, בעטין הושתו עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים (הופחת ל-15 חודשים בערעור במסגרת ע"פ 040811/07 בבית המשפט המחוזי), ועונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך שש שנים. הליכים אלו התנהלו על ידי אגף המע"מ של רשות המיסים.

ראיות לעונש

5. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (**נספח 4**) אשר ממנו עולה, כי לחובתו הרשעה מיום 19.12.07 כמפורט בסעיף 4 לעיל. כן עומדות לחובתו הרשעה מיום 19.4.09 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), הרשעה מיום 10.12.08 בגין איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, הרשעה מיום 12.10.08 בגין תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין והרשעה מיום 29.3.98 בגין קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

6. במסגרת הראיות לעונש מטעם הנאשם העיד מר צביקה שמואלי, רכז חוליה מרכזית במס הכנסה. לדבריו לא קיימים ברשות המיסים מסמכים חשבונאיים נוספים שאין ברשותו של הנאשם. רוב המסמכים הם מסמכים שהנאשם הגיש בעצמו או מסמכים שיכול היה לקבלם באופן עצמאי ממס רכוש ומהרשויות. מר שמואלי אישר בחקירתו כי גם בשל חלוף הזמן הדוחות לא התקבלו (עמ' 46 ש' 10-12). עוד הוסיף כי מלבד החומר שהובא לנאשם לצורך הדיווח לשנת 1996, קיימים גם נתונים במחשב על עסקאות נדל"ן שעשה הנאשם. מר שמואלי אישר כי הוחלט במס הכנסה להזמין את החומר החסר מאגף מע"מ, אך לא ידע להסביר מדוע בינתיים דחו את דוחותיו של הנאשם מבלי להמתין לחומר זה (עמ' 48 ש' 27-30). עוד הוסיף כי לא רק אי דיווח על הכנסות משפיע על העסקאות, אלא גם אי דיווח על תשומות.

מר שמואלי הבהיר שבכדי שהנאשם יסיר את מחדליו הוא צריך להגיש דוחות של הנאשמת 1 והנאשמת 2 מבוקרים על ידי רואה חשבון ולהגיש דוח על מלוא ההכנסות וההוצאות לשנת 1996 הכוללים אסמכתאות. הוא מסר שדו"ח הנאשם לשנת 1996 שהוגש ביום 20.8.14 אחרי שתוקן, לא התקבל נוכח העובדה שהנאשם לא דיווח על כל התשומות בהשוואה לדיווחו למע"מ (**נ/1, נ/2, נ/3**).

בחקירתו הנגדית פירט מר שמואלי את הסיבות לאי קבלת הדוחות שהגיש הנאשם. ביניהם ציין כי הדוחות לא התקבלו נוכח העובדה שאין חוות דעת נאותה של רואה חשבון בהתאם לכללים, וכן בשל פער של 20 שנה בהגשת הדוחות מהמועד החוקי להגשתו בפועל, וכתוצאה מכך יש קושי לאמת את הנתונים ועל כן יש דרישה מהנאשם להשלמת מסמכים. העד הדגיש שוב כי לא קיים אצלו חומר נוסף מעבר למה שמצוי בתיקים, מלבד המידע המצוי במאגרים הממוחשבים.

7. בנוסף, הגיש ב"כ הנאשם את המסמכים כדלקמן; קבלה **נ/1**, דו"ח אישי על הכנסות הנאשם לשנת 1996 **נ/2**, דו"ח אישי על הכנסות הנאשם לשנת 1997 **נ/3**, דו"ח אישי על הכנסות הנאשם לשנת 1999 **נ/4**, דו"ח הכנסות הנאשמת 1 לשנת 1996 **נ/5**, דו"ח הכנסות הנאשמת 1 לשנת 1997 **נ/6**, דו"ח הכנסות הנאשמת 1 לשנת 1998 **נ/7**, דו"ח הכנסות הנאשמת 1 לשנת 1999 **נ/8**, דו"ח הכנסות הנאשמת 1 לשנת

2000 נ/9, דו"ח הכנסות הנאשמת 2 לשנת 1998 נ/10, דו"ח הכנסות הנאשמת 2 לשנת 1999 נ/11, דו"ח הכנסות הנאשמת 2 לשנת 2000 נ/12, שע"מ מאגרי מידע נ/13, פרטי הנישום במס הכנסה נ/14, תקציר שומה לנאשמת 1 לשנת 1996 נ/15, תקציר שומה לנאשמת 1 לשנת 1998 נ/16, תקציר שומה לנאשמת 1 לשנת 1999 נ/17, תקציר שומה לנאשמת 1 לשנת 2000 נ/18, הודעת שומה מאגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין לשנת 1999 נ/19, קו"ח הנאשם נ/20, תעודה מקצועית נ/21, תעודה נ/22, תעודה מקצועית מהאוניברסיטה העברית נ/23, אישור בוגר אוניברסיטה בכלכלה, חשבונאות ומנהל עסקים נ/24, אישורי העסקה נ/26, נ/27, מכתב המלצה משר המשפטים נ/28, מכתב מבצלאל קלנר גובה ראשי מס רכוש לרגל פרישתו נ/29, הסכם לפירוק שיתוף עם הנאשמת 1 נ/30, חובות הנאשם בהוצל"פ לנאשם ולנאשמת 1 נ/31, נ/32.

טענות המאשימה לעונש

8. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערך המוגן שנפגע כתוצאה מאי הגשת דוחות במועדם דבר הפוגע ביכולתה של רשות המס לעקוב אחר הכנסותיו של הנישום ולגבות את המס המגיע לקופה הציבורית ובכך הקופה הציבורית נפגעת. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה כי הדוחות השנתיים של נישומים המוגשים לרשות המיסים, הם הבסיס לקיומה של מערכת המס ומאפשרים את פעולתה התקינה. כמו כן, עבירת אי קיום דרישה להצהרת הון מונעת מפקיד השומה לבחון את חבות המס של נישומים. בשל ריבוי העבירות סברה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע, נע בין 4 ל- 8 חודשי מאסר בפועל ובין 2-8 חודשי מאסר על תנאי, בשל כל עבירה של אי הגשת הדוחות וקנס כספי ששיעורו נע בין 8,500 ₪ (כקבוע בתקנות העבירות המנהליות, התשמ"ו-1986) ל- 29,200 ₪, הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין וכן התחייבות להימנע מעבירה. המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה.
9. אשר לעונש המתאים, הדגישה ב"כ המאשימה כי חלוף הזמן נבע מבקשות הדחיות הרבות אשר הגיש הנאשם בטענות מטענות שונות במהלך הדיונים החל משנת 2008, וכן את הדחיות הרבות שנתבקשו לשם הסרת מחדלים שלא הוסרו לבסוף, ומכאן שלדידה מדובר בשימוש לרעה בהליכי המשפט. עוד ציינה בין היתר כי רק בשנת 2014 החל הנאשם לפעול למען הסרת מחדליו, שעה שהיה עליו לעשות זאת בשנת 2003, עת הגשת כתב האישום נגדו, כך שפקיד השומה היה יכול לבחון את אמיתות תוכנו ללא קושי וסיכויי של הנאשם להסיר את המחדלים ולהגיש דוחות תקינים היו גבוהים יותר.
10. בנוסף, סברה ב"כ המאשימה כי לא ניתן היה לצרף את התיק בעניינו לתיק שהתנהל על ידי אגף המע"מ של רשות המיסים, נוכח העובדה כי התיק שהתנהל באגף המע"מ של רשות המיסים כבר הסתיים עד שהוגש כתב האישום מחדש בשנת 2008 לאחר שחזרה בה המאשימה מכתב אישום שהוגש בשנת 2003 משום אי התייצבות הנאשם בדיונים ואי הצלחת המאשימה לאתר. עוד הדגישה את העובדה שהנאשם סיכל במו ידיו את האפשרות לניהול תיק זה במקביל לתיק המע"מ וזאת משום שידע הנאשם שנפתח נגדו תיק מס הכנסה, שכן הוא התייצב במועד הדיון הראשון ועל אף העובדה שניהל משך שנים את ההליך מול מע"מ גם בבית המשפט המחוזי, לא צירף את תיק מס ההכנסה והתחמק מהמאשימה.
11. ב"כ המאשימה טענה כי כל חומר החקירה נמצא בתיק המע"מ ולא נמצא חומר חדש שלא הועבר אל ההגנה ויתר המידע קיים בפלטים ממערכת שע"מ, אשר מעודכנים מנתונים אותם מסר הנאשם. כמו כן, הנאשם יכול היה להסיר את המחדלים בדרכים אחרות גם ללא הגשת הדוחות, וזאת באמצעות הסדר עם

פקיד השומה.

12. ב"כ המאשימה הוסיפה וציינה שגם לו הדוחות המוגשים היו מצביעים על הפסדים, הדבר לא היה משנה את העובדה שהנאשם לא יכול לעשות דין לעצמו והוא חייב להגיש דוחות תקינים הכוללים את ההכנסות וההוצאות ומשקפים את המצב לאשורו, שכן הפסיקה קובעת כי הנישום אינו פקיד שומה ולא יכול לקבוע זאת.

13. לאור האמור, לגבי כלל העבירות, טענה ב"כ המאשימה כי יש להשית על נאשמת 1 ונאשמת 2 קנס, ועל הנאשם יש להשית עונש כולל של מאסר בפועל של 24-30 חודשים, 8-12 חודשים מאסר על תנאי, קנס שבין 20,000-30,000 ₪ וכן התחייבות שלא לעבור עבירה.

טענות הנאשם לעונש

14. ב"כ הנאשם סבר כי עתירתה של המאשימה לעונש מאסר בכלל ולעונש של 24 חודשים בפרט, היא בלתי סבירה, שכן לא ניתן להתעלם מהנסיבות שהובילו לביצוע העבירה, עינוי הדין שנגרם לנאשם, טענות הגנה מן הצדק העומדות לו וכן נסיבותיו האישיות. ב"כ הנאשם הרחיב באשר לרקע לביצוע העבירות, לדבריו בשנת 1994 נערך פירוק שיתוף אצל הנאשמת 1 אשר הייתה מצויה בקשיים כלכליים ובמסגרתו לקח הנאשם על עצמו את כל החובות של החברה אשר היה שותף בה. כחלק מן הנפילה הכלכלית הסתבך הנאשם בשנים הרלוונטיות לכתב האישום גם מול רשות המיסים, הן מול אגף מע"מ והן מול אגף מס הכנסה של אותה הרשות.

15. לדידו, ניהול ההליך של אגף מס הכנסה ברשות המיסים היה כושל נוכח העובדה שהוגש בעבר כתב אישום לבית המשפט השלום בירושלים על ידי אגף המע"מ ברשות המיסים אשר עוסק באותם שנים, באותם נאשמים שהורשעו ובאותה מסכת עובדתית. ב"כ הנאשם ציין כי ברור לכל, כי מי שלא הגיש דוחות מע"מ שוטפים מחוסר ניהול ספרים גם לא יוכל להגיש דוחות למס הכנסה. על כן, היה על רשות המיסים לפעול להגשת אישום מאוחד בעבירות המע"מ ומס הכנסה, שזוהי הפרקטיקה הנוהגת. כמו כן, כאשר הוגש כתב האישום מחדש בתיק הנדון בשנת 2008, הליך שהגיש אגף המע"מ היה מצוי בעיצומו של ערעור במחוזי שארך כ-4 חודשים. הוא הדגיש כי לא ברור מדוע אגף מס הכנסה לא הצטרף להליך שממילא ניהלה רשות המיסים באמצעות זרוע מע"מ. בייחוד כאשר הנאשם ריצה בתיק המע"מ 15 חודשים מאסר בפועל ומדובר בעונש ארוך וממצה.

16. ב"כ הנאשם ציין כי אי צירוף תשומות לדו"ח שנת 1996 אינו מהווה בעיה משום שעניינן של תשומות הוא רק להקטין תוצאות מס ואין חובה לצרפן, ועל כן פסילת דוחו האישי לשנת 1996 לוקה בחסר.

17. אשר לחלוף הזמן, ב"כ הנאשם טען כי האחריות לחלוף הזמן היא של המאשימה משום שסוכלה ההזדמנות של הנאשם לסלק את המחדלים מוקדם יותר וזאת נוכח העובדה שלא הוחזרו לו מסמכיו החשבונאיים אשר הוחזרו על ידי רשות המיסים במסגרת חקירה פלילית ורק לאחר עיכוב של שנים רבות התגלו מסמכים חשבונאיים רלוונטיים באמצעות אגף המע"מ והיתר בעקבות חקירת פקיד השומה בבית משפט זה בחודש אפריל 2015. ב"כ הנאשם הדגיש את מאמציו לסילוק המחדלים הכוללים הגשת הדוחות פעמיים לאחר תיקונים בהתאם להערות פקיד השומה והתייצבותו לדיונים במס הכנסה.

18. ביחס לנסיבותיו האישיות מסר ב"כ הנאשם כי הנאשם בן 58, רווק, ששירת בנח"ל מודיעין, למד באוניברסיטה העברית כלכלה וראית חשבון ובהמשך תואר שני במנהל עסקים. בעברו היה יועץ לשר הבריאות ושר המשפטים. מצבו הבריאותי של הנאשם אינו שפיר, ביולי 2001 נפגע קשה בתאונת דרכים ומאז הוא סובל מפגיעת ראש, קשיים בריכוז, וחרדות. עוד טען כי הנאשם תיקן את דרכיו ומזה תקופה ארוכה לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

19. ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לאמירתו של ב"כ המאשימה בפרוטוקול הדיון מיום 14.10.13 (עמ' 33 ש' 1-3): "עמדתנו היא כרגע למאסר. נשקול את עמדתנו שנית אם הנאשם אכן ישלים את ההליכים מול רשויות המס. יכול להיות שעדיין נעמוד על מאסר או שנרד לעבודות שירות ואולי למאסר מותנה וקנס". לדבריו, אמירה זו מוכיחה כי מבחינת המאשימה ענישה של מאסר מותנה וקנס היא אופציה.

20. הנאשם בדברו האחרון חזר על דברי בא כוחו והדגיש את העובדה שלא קיבל את המסמכים לצורך הסרת המחדל מאגף המע"מ של רשות המיסים, הדגיש גם את המאמצים שעשה להסרת המחדל, כמו כן הציג בפניו מסמכים באשר לתארו ולמקומות העבודה בהם עבד במהלך השנים, עוד הדגיש את חובותיו וההליכים המתקיימים כנגדו בהוצאה לפועל ואת התאונה שעבר בשנת 2001. עוד חזר על עינוי הדין שעבר וזאת נוכח העובדה שקיבל עונש של 15 חודשי מאסר בניהול תיק דומה מול אגף המע"מ ברשות המיסים וכאשר השתחרר מהמאסר, אגף מס הכנסה של רשות המיסים בתיק זה החזיר אותו לנקודת ההתחלה, ולדבריו אם היה שיתוף פעולה בין אגף המע"מ לאגף מס הכנסה של רשות המיסים, הכל היה מסתיים תוך מספר חודשים. עוד הוסיף וטען שבית המשפט המחוזי בתיק המע"מ הטעה אותו כאשר גזר עליו עונש כבד של 15 חודשים מאסר בפועל, כאשר עד למעמד זה ריצה עונש של שבעה חודשי מאסר בפועל ובית המשפט המחוזי שכנע אותו לקבל את ההצעה מאחר שבעוד תקופה קצרה הוא ישתחרר ולכן כדאי לו להסכים לעונש שהוצע ולמשוך את ערעורו על הכרעת הדין וזאת כדי לסיים את עניינו. הנאשם הוסיף כי כאשר סיים לרצות את עונשו היה לו ברור כי הסתיים ההליך נגדו, ולהפתעתו הוגש נגדו כתב אישום נוסף. לדבריו, נוכח המחשבה שכל ההליך נגדו הסתיים, הוא משך את ערעורו על הכרעת הדין. עוד הוסיף ואמר כי עונש של 15 חודשי מאסר בתיק המע"מ בהליך הראשון כלל בתוכו גם עונש של אי הגשת דוחות למס הכנסה.

מתחם העונש ההולם

1. מאחר שנאשמות 1,2 אינן פעילות עוד, והמאשימה עתרה להטיל עליהן קנס סמלי בלבד, יתייחס הדיון כולו אל הנאשם בלבד.

2. הנאשמים הורשעו בעבירות של אי הגשת דו"חות במועד - הנאשמת 1 הורשעה בביצוע חמש עבירות, ואילו הנאשמת 2 הורשעה בביצוע שלוש עבירות. הנאשם גם הורשע בעבירות אלו בשל היותו מנהל פעיל בהן. בנוסף, הנאשם הורשע בביצוע ארבע עבירות אלו בשל הכנסותיו.

3. השאלה הראשונה הניצבת לפני בית המשפט היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם במקרה דנן בו קיימים מספר אישומים - האם כ"אירוע אחד" או כ"כמה אירועים".

4. סעיף 40 יג לחוק העונשין דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע שתי חלופות: האחת - מספר עבירות המהוות אירוע אחד, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע; השנייה - מספר עבירות המהוות מספר אירועים, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן, בית המשפט רשאי לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.
5. יוער כי על שולחן הכנסת מונחת הצעת חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו-2015 לתיקון סעיף 40 לחוק. מוצע לקבוע כי מקום שהמעשים מהווים כמה אירועים נפרדים אך מדובר באירועים דומים אשר בוצעו באופן חוזר לאורך תקופת זמן, יהיה רשאי בית המשפט, לאחר ששקל את טיב האירועים וחומרתם, לקבוע מתחם עונש הולם אחד בלבד לכל האירועים. משכך, על פי המוצע, במקרים אלה יהיה לשופט שיקול דעת האם לקבוע מתחם אחד בלבד לכל האירועים הנפרדים, או לקבוע מתחמים נפרדים לכל אירוע. ודוק, קביעת מתחם אחד למספר אירועים אין משמעה שמדובר באירוע אחד. היא משמרת את ההכרה בדבר הפעולה העבריינית המובחנת, ובה בעת מאפשרת דרך קלה ונכונה יותר לגזירת הדין, לנוכח הדמיון והחזרתיות.
6. אולם, מכיוון שהצעת החוק עודנה עומדת על שולחן הכנסת ואין לי אלא את החוק במתכונתו הנוכחית, ומאחר שבמקרה שלפני המדובר באי הגשת דו"חות לגבי שנות מס נפרדות, וכן מדובר הן בדו"חות חברה והן בדו"חות אישיים, הרי שמדובר במספר אירועים נפרדים.
7. בנסיבות האמורות, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן, יש לגזור עונש כולל לכלל האירועים.
8. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה שבפני, **הערך החברתי** אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות המס הוא השוויון בנשיאת נטל המס ומתן האפשרות למדינה לאכוף את דיני המס ולגבות מס אמת. כאשר נישום מתחמק מתשלום מס, משמעות הדבר שקופת המדינה, אשר אחד המקורות מהם היא ניזונה הם תשלומי המס של אזרחים שומרי חוק, חסרה. דבר זה מוביל להטלת מעמסה כספית נוספת על כלל הציבור, גריעה מהקופה הציבורית המיועדת לטובת הכלל ופגיעה בערכי השוויון. בהעדר מסירת דוחות על ידי הנישום לא יכולות רשויות המס לבדוק מה גובה המס לתשלום, ולו היו נוהגים כך כל משלמי המיסים הדבר היה עלול להוביל לקריסת כלכלת המדינה, כך שיש לגנות את מעשיו של הנאשם. **"עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, העקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס"** (רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] [20.02.13]). עוד נקבע: **"הערך המוגן בעבירות מס הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק ממדיניותה הכלכלית והחברתית, לרבות שיטת המסוי שתבטיח חלוקת נטל שווינונית וצודקת"** (ע"פ (מחוזי תל אביב) 71687/02 **עניי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] [1.4.04]).
9. **מידת הפגיעה בערך המוגן**, כל נישום שאינו מדווח במועד פוגע בערך המוגן, וכאשר מדובר במעשה שחוזר על עצמו (במקרה שלפני אי הדיווח נעשה 13 פעמים), הפגיעה כמובן מתעצמת. לא צוינו בכתב האישום ובמסמכים שהביאה ב"כ המאשימה אודות סכומי מס שהועלמו או אודות רווחי הנאשמים

בתקופה הרלוונטית, ועל כן לא אוכל לאמוד את מידת הפגיעה בערך המוגן מבחינה כספית. כמו כן, מדובר בעבירה מס מדרג חומרה נמוך אשר העונש הקבוע לצדן הוא עד שנת מאסר.

10. בתי המשפט קבעו לא אחת כי העונש ההולם לעבירות המס הוא מאסר בפועל, ככלל- מאחורי סורג וברח לצורך הרתעה, כבוד השופט שהם ברע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל הבהיר את הפגיעה הנגרמת כתוצאה מעבירות המס "עבירות המס פוגעות בקופת המדינה ובעיקרון השוויון בין נישומים. חומרתן של עבירות אלה היא מן הידועות, והרשעה בהן גוררת, על פי רוב, ענישה הכוללת רכיב של עונש מאסר לריצוי בפועל, לצד רכיב של קנס כספי (רע"פ 74/13 חלידו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.3.2013))" (שם פסקה 9).

11. ברע"פ 3857/13 שאול יצחקיאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.7.2013) נקבע:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל..."

... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עברייני המס, עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול על-פני נסיבותיו האישיות של העברין".

12. באשר לשאלת הסרת המחדל, נפסק זה לא מכבר כי למרות שיש ליחס משקל להסרת מחדל, אין משמעות הדבר כי בשל כך ימנעו בתי המשפט מהטלת עונשי מאסר.

"המייחד את המערערים שבפנינו הוא שהם הקדימו ופרעו את חובם לשלטונות המס. עובדה זו, מעבר להיותה סילוק של המחדל, גלומה בה גם חרטה, והרי מקובל עלינו מקדמת דנא, כי חרטה, כמו הטבת נזקו של הקורבן, ראוי שיזקפו לקולת העונש בבוא הנאשם לתת את הדין. אולם, גם את זאת יש להדגיש: עם כל חשיבותו של פירעון החוב, בסופו של דבר אין מדובר במעשה חסד שעשה הנאשם, אלא בפירעון מה שניתן היה לגבות ממנו גם בדרכים אחרות. אכן, במקרה הנוכחי פרעו המערערים את חובן של החברות, אולם כאמור, מדובר במי שהיו מעורבים במישרין בביצוען של העבירות, ועל כן אף שלהסרת המחדל במקרה זה יש לייחס משקל, אין להפריז בו עד כדי הימנעות מגזירתו של מאסר בפועל" (ע"פ 2407/05 מן נ' מדינת ישראל (מיום 11.7.05))

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת אני מפנה לע"פ (מחוזי ת"א) 49649-12-10 חיים כהן את ג'ודיבניה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [15.6.11] בו אושר עונש של 3 חודשי מאסר ו-10,000 ₪ קנס, למי שביצע 7 עבירות לפי סעיף 216 לפקודה. לת"פ (שלום ת"א) 10902-06-13 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' טי. גריי בע"מ [פורסם בנבו] [28.11.13], בו הושת על נאשם שביצע 2 עבירות לפי סעיף 216(4) לפקודה, כמנהל בחברה, ו-2 עבירות נוספות בהתייחס לדוחותיו האישיים 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 12,000 ₪. לת"פ (שלום נתניה) 5330/06 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא אדהם (מיום 5.11.08): הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשלוש עבירות לפי סעיף 216(4)

לפקודה. בית המשפט התחשב בהודאת הנאשם, במצבו הכלכלי הקשה ובכך שהוסרו המחדלים והטיל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים וקנס בסך 7,500 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

(עוד ראה ת"פ 47962-01-11, ת"פ 4391-06, ת"פ 17048-12-10 בשים לב לכך שבתיק שלפני מדובר בנסיבות מקלות יותר מפסקי הדין שסקרתי לעיל)

14. במקרה שלפני, מדובר בעבירות שבוצעו בעקבות כך שהנאשמים נקלעו לקשיים כלכליים. לא ניתן לדבר על תכנון מוקדם או על כוונת מרמה. נדמה כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע של מצוקה כלכלית ולא כדי להעלים את הכנסותיו. אומנם הנזק הפוטנציאלי שעשוי להיגרם מביצוע העבירה, כתוצאה מהעלמת הכנסות הנאשמים מהמדינה הוא נזק לא מבוטל. דיווח עיתי, מדויק ובמועדים המתחייבים, הוא הכלי העיקרי המאפשר לרשויות המס לבצע תפקידם על פי הדין ועל כן היעדר הדיווח כשלעצמו מהווה נזק קונקרטי, אולם המאשימה לא הוכיחה מהו הנזק הכספי הקונקרטי שנגרם לקופתה, אם נגרם.

15. עוד אציין כי הנאשם הורשע בעבירות שהעונש שלצדן הוא מאסר של שנה, קרי מדובר בעבירות מס במדרג חומרה נמוך. הפסיקה שהציגה ב"כ המאשימה לא תאמה את נסיבות המקרה הנדון, לא בשל חומרת העבירות ולא בשל כך שהנאשם עשה מאמצים רבים להסיר מחדליו ולמעשה לא נגרם נזק לקופת המדינה.

16. לענין הקנס, המדיניות הנוהגת היא הטלת קנס מכביד ומשמעותי על עברייני מס. אולם, בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין, בקביעת גובה הקנס, יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם. יחד עם זאת, יש להתחשב בכלל שנקבע ברע"פ 977/13 **משה אודיזי נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 20.2.13), לפיו בעבירות מס, מצב כלכלי קשה של נאשם, איננו יכול להוות שיקול מספיק להקלה בעונש (פסקה 8 לפסק הדין). לפיכך, בגזירת עונשו של הנאשם התחשבתי בכך שמתנהלים נגדו הליכי הוצאה לפועל (נ/31, נ/32).

17. כפי שצינתי לעיל, הואיל והעבירות בוצעו על ידי הנאשם באותם שנים במישור האישי וכמנהל החברה, מצאתי לקבוע מתחם לכל שנת מס. על כן אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר אשר ירוצה בעבודות שירות ועד לשישה חודשי מאסר, בתוספת קנס כספי שנע בין 2,000 ועד ל 12,000 ש"ח, וזאת בגין כל עבירה, היינו בגין כל דוח שלא הוגש. אולם אגזור עונש כולל לכל האירועים בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

18. לא מצאתי כי במקרה דנן יש מקום לחרוג ממתחם הענישה, לא לקולא ולא לחומרה, שכן בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום אינם מצדיקים לחרוג מהמתחם לקולא ועברו הפלילי אינו מצדיק חריגה מהמתחם לחומרה.

העונש המתאים

19. בבואי לשקול את העונש המתאים לנאשם אשקול בין היתר את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אשר מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

20. **הסרת המחדל** - לאחר שסקרתי את עיקרי טענות הצדדים בדבר הסרת המחדלים בתיק, אסקור את מאמצי הנאשמים להסרת מחדליהם:

א. בדיון ביום 14.10.13 ביקש הנאשם שיהיו מרשות המיסים על מנת להגיש בקשה לפטור מהגשת הדוחות ולהשלים את ההליכים מול רשויות המס עקב נסיבותיו המיוחדות: זמן רב שעבר מעת ביצוע העבירה, ריצוי מאסר בפועל של 15 חודשים בגין תיק מע"מ המבוסס על העובדות בעניינו, אי החזרת החומר הנדרש להגשת הדוחות לרשות המיסים על ידי המע"מ וכן פגיעתו הקשה בתאונת דרכים הכוללת פגיעה נוירולוגית והתמודדויות לא פשוטות.

ב. בדיון ביום 10.2.14 הודיע הנאשם שהשהה את הליך הגשת בקשת הפטור מהגשת הדוחות והתקדם במסלול של שחזור חומר והתבססות על אומדנים נתונים והערכות סבירות של השנים שקדמו לשנים הרלוונטיות לדוחות. בדיון ביום 26.5.14 הודיע הנאשם כי דוחות נאשמת 1 לשנים 1996-2000 הוגשו ביום 25.5.14 ולא התקבלו נוכח אי פירוט הסעיפים המאזניים ואי אישורן על ידי רואה חשבון כנדרש, גם דוחות הנאשמת 2 לשנים 1998-2000 הוגשו ביום 25.5.14 ונדחו עקב אי אישורן על ידי רואה חשבון כנדרש. דוחותיו האישיים של הנאשם לשנים 1996, 1997, 1999 הוגשו ביום 19.5.14 ולא התקבלו נוכח הגשתם זמן רב מעבר לתאריך המותר בחוק, אי הכללת הוצאות ואי הגשת ספרי חשבונות. הדוח לשנת 1996 נדחה פעמיים משום שלא כלל הכנסה אשר קיבל הנאשם ממשרד הבריאות עת שהיה יועץ כלכלי לשר הבריאות ובפעם השנייה נמצא כי עדיין ישנם הפרשים לא מוסברים בין מאגרי המידע של רשות המסים לבין הנתונים בדוח.

ג. הערותיהם של פקידי השומה הושמו לתוך הדוחות שהגישו הנאשמים במאי 2014 לאחר שנדחו והנאשם הגיש בשנית דוחות מתוקנים בחודש אוקטובר 2015. גם בפעם השנייה נדחו דוחות אלה על ידי פקיד השומה נוכח העובדה שעל אף והדוחות הוגשו כמבוקרים על ידי חוות דעת של ר"ח, הביקורת שנעשתה על ידי אינה תואמת את הנדרש לפי סעיף 131(ג) לפקודה ואינה מהווה הסרת מחדל, לחילופין טען פקיד השומה שנוכח חלוף הזמן מתקופת פעילות החברה (20 שנה), אין ביכולתו לבקר את הדוחות הכספיים המתוקנים. לדברי ב"כ המאשימה הנאשם בחר לפעול לשם הסרת המחדלים רק בשנה האחרונה מבלי להתייחס לדרישות הפקודה ולדרישותיו של פקיד השומה. ב"כ הנאשם בתגובה ציין כי הנאשם פעל רבות כדי להגיע עם נציגי פקיד השומה לשומה בהסכמה וכל פועלה של המאשימה מטרתה לסכל את הליך תיקון המחדלים. ביום 6.12.15 הגיש ב"כ הנאשם מכתב ובו העלה טענות אשר חזרו על טענותיו לאורך ההליך. לפיכך, לא מצאתי לבקש את תגובת המאשימה לכך. על כן, נחה דעתי כי הנאשם עשה כל מאמץ להסרת המחדלים, הגם שפעל לכך רק בשנתיים האחרונות ולא קודם לכן.

21. יצוין כי בעבירות מס, הסרת מחדליו של הנאשם מהווים האלמנט של "מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות

העבירה". בפסיקה נקבע כי עצם הסרת מחדלים איננה מונעת הטלת עונשי מאסר בפועל (ר' רע"פ 6095/06 לוי נ' מדינת ישראל (5.11.06) ורע"פ 8507/09 שחל נ' מדינת ישראל (24.1.10), ובמקרים המתאימים ניתן להתחשב בהסרת המחדלים כשיקול שלא להטיל מאסר בפועל ולהסתפק בעבודות שירות (ר' רע"פ 3873/07 בושנאק נ' מדינת ישראל (17.10.07)). במקרה שפני, בסופו של דבר הנאשם לא הסיר את המחדלים לשביעות רצונו של פקיד השומה כפי שצוין לעיל, זאת, אף שדחה את מועדי הדיון פעמים רבות על מנת לנסות להסירם. אך לאחרונה שב וחזר כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 5624/15 גד בראונר נ' מדינת ישראל (מיום 15.11.15) על כך שהמשקל שיש לייחס להסרת מחדל איננה בלתי מוגבלת ואיננה שיקול מכריע בקביעת העונש, אולם ניתן להתחשב בה בקביעת העונש המתאים "על אף החשיבות שבהסרת מחדליו של המבקש, בסופו של דבר אין מדובר במעשה חסד שביצע אלא בפירעון של חובותיו, אשר נוצרו כתוצאה מהעבירות החמורות שביצע, ויכלול להיגבות על ידי הרשויות ממילא (ע"פ 2407/05 רונן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.7.2005)).". ברע"פ 7851/13 חדר עודה נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 25.10.15 לפני כ' השופט מלצר, כ' השופט הנדל, כ' השופט שהם) עוד נאמר כי: "כעניין שבמדיניות, הסרת מחדלים איננה מטהרת את העברין מעבירת המס שביצע, אלא יכולה להוות שיקול מה בגזירת העונש לגביו" (עיינו: רע"פ 2496/07 משה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.07.2007)). הסדרת המחדל איננה מהווה איפוא תחליף לענישה והיא איננה אף ערובה לכך שלא יוטל על עברין המס עונש מאסר בפועל (ראו: רע"פ 5872/14 ירון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (02.10.2014); רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.06.2014))".

22. לאור האמור, הנאשם אמנם לא הסיר מחדליו, אולם עשה מאמצים רבים להסרת המחדלים כך שהוא זכאי להקלה ולהתחשבות בעונש לה זכאים אלה אשר עשו מאמץ זה.

23. הנאשם העלה טענות הגנה מן הצדק בתחילת ההליך לשם ביטול כתב האישום שהוגש נגדו. אמנם טענותיו נדחו לעניין ביטול כתב האישום אך הדברים יפים לעניין קביעת עונשו המתאים נוכח עיניו הדין שנגרם לו. הנאשם וב"כ טענו כי נוכח העובדה שהוגש נגדו כתב אישום באמצעות אגף המכס והמע"מ בו הואשם בעבירות של מס ערך מוסף והורשע בהם ונגזר עליו עונש של 36 חודשי מאסר בפועל וגזר דין זה הומתק במסגרת הערעור שהגיש ל-15 חודשי מאסר בפועל בלבד, הועמד ב"סיכון כפול", שכן האישומים בהם הואשם בענייניו נובעים מאותו מעשה או מחדל בגינו הוגש נגדו כתב האישום בהליך הראשון. פיצול האישומים מקימים לו הגנה מן הצדק. לא זו אף זו, כפי שצינתי לעיל בדבריו האחרונים של הנאשם הוא מסר כי ניתנה לו תחושה שסיים את ההליך, שכל העניין מאחוריו וכי ריצה את חובו לחברה ולא יקבל עונש נוסף על מעשיו. "כך שכאשר ההרכב המחוזי שקבע כי נגזר על הנאשם עונש כבד ביותר והעמיד אותו על 15 חודשי מאסר בפועל כאשר במעמד זה הנאשם ריצה 7 חודשי מאסר בפועל וביהמ"ש טען שבעוד תקופה קצרה הנאשם ישתחרר ולכן כדאי לו להסכים לעונש שהוצע לו ע"י ההרכב ולמשוך את הערעור על הכרעת הדין והיה ברור לכולם שאני הולך הביתה לאחר 9 חודשים ונגמר הסיפור. אמרו לי אחרי 5 חודשים אתה הולך הביתה וכשהשתחררתי מצאתי כתב אישום נוסף. אני חשבתי שהכל הסתיים ולכן משכתי את הערעור על הכרעת הדין" (ר' פ' 8.10.15 ש' 20-15). לטענתו, על המאשימה היה לכלול את כל העבירות הכרוכות במעשה או במחדל של הנאשמים בכתב אישום אחד. לו צורפו האישומים בענייניו להליך הראשון, עונשו לא היה מוחמר בהרבה אם בכלל, ועתה משפיצלה המאשימה את האישומים הנאשמים ייענשו בעונש נוסף. ניהול ההליכים הפליליים על ידי אגף

המכס והמע"מ והשנייה באמצעות מס הכנסה הייתה יכולה להיעשות תחת קורת גג אחת של המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה.

העובדה שאדם נענש על מעשה או מחדל שעשה בתקופה מסוימת ולאחר ניהול הליכים משפטיים נגדו במשך שנים ולאחר שריצה את עונשו נאלץ להתמודד מחדש עם אישומים בגין אותו מעשה או מחדל, פוגעת בתחושת הצדק. נוסף לכך גם את הגשת כתב האישום באיחור, כאשר מועד ביצוע העבירה היה בין השנים 1996-2000 (ראה הרחבה בהמשך).

24. לעניין טענת הנאשם בנוגע לחומר החקירה שמצוי באגף המע"מ, שנדרש להגשת הדוחות והוחזק בידי רשויות המדינה והודאתו של מר שמואלי בדיון מיום 29.12.14 כי קיים חומר נוסף שלא הועבר לנאשם, אני סבורה כי אין בכך כדי לפטור את הנישום מהגשת הדוחות, אך במסגרת שיקולי הענישה וקביעת העונש המתאים, אני נותנת לעובדה זו משקל, בפרט לאחר שהנאשם עשה ניסיונות לקבלת החומר כדי להגיש את הדוחות, ולו היה חומר החקירה מונח בפני הנאשם היה יכול להסיר את המחדלים זה מכבר עוד לפני הגשת כתב האישום המקורי בשנת 2003.

25. עוד אשקול את גילו של הנאשם שהוא בן 58, אשר עבד בעבר כמורה בבית ספר רנה קסאן **להנהלת חשבונות (נ/22)**, היה עוזר הוראה בקורס יסודות החשבונאות אצל ד"ר מאיר שנדלר באוניברסיטה העברית (נ/23) הנאשם הוא בוגר האוניברסיטה העברית בכלכלה, חשבונאות ומנהל עסקים (נ/24), שימש כיועץ כלכלי במספר משרדי ממשלה וכן עבד עם שר המשפטים (נ/26-נ/29), כך שהנאשם נפל מאיגרא רמא לבירא עמיקתא.

26. זאת ועוד אתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם שאינו שפיר כתוצאה מתאונת דרכים שעבר אשר פגעה בראשו וגרמה לו לפגיעה נוירולוגית צמיתה, ואתחשב בכך שהוא שרוי בחובות כבדים (נ/31, נ/32).

27. כן התחשבתי בלקיחת האחריות של הנאשם ובכך שהודה בעבירות המיוחסות לו וחסך זמן שיפוטי יקר.

28. **אשר לחלוף הזמן של למעלה משבע שנים ממועד ביצוע.** העבירות בוצעו בין השנים 1996-2000 וכתב האישום הוגש בשנת 2003 ובשל אי איתורו של הנאשם הוא נמחק והוגש בשנית בשנת 2008, כך שהיה שיהוי ניכר בהגשת כתב האישום. אני מסכימה עם ב"כ המאשימה כי הנאשם עצמו גרם להתמשכות הליכי המשפט ולדחיית הדיונים מספר רב של פעמים, מאחר שטען שאינו יכול להתייצב לדיונים נוכח תאונת דרכים שעבר מאחר שזו הובילה לפגיעה במצבו הבריאותי, למרות שנראה מסתובב בחוצות העיר ללא כל קושי ולכן הוצא צו מעצר בעניינו שהוביל לתפיסתו ולהבאתו לדיון. עוד נדחה הדיון פעמים רבות נוכח העלאת טענות מקדמיות, כפירת הנאשמים בכתב האישום וניסיונותיו להסיר את המחדלים אשר בסופו של דבר לא נשאו פרי. לפיכך יש לתת משקל מוגבל לחלוף הזמן בקביעת העונש.

29. עוד שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, שכן מגיליון הרישום הפלילי עולה כי הנאשם הורשע בשנת 2007 בעבירות הרלוונטיות לתיק זה, ניכוי מס ללא חשבונית מס, הוצאת חשבונית מס ללא ביצוע עסקה, זיוף פנקסים ומסירת ידיעה כוזבת לפי חוק מס ערך מוסף. עוד הורשע הנאשם בעבירות בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים, תקיפה סתם וקבלת דבר במרמה.

30. כאשר עסקין בעבירות מס נפסק לא אחת כי יש לתת מעמד בכורה לשיקולי הרתעת הרבים אשר

משקלם גובר על הנסיבות האישיות של הנאשם-

"ואכן, בשנים האחרונות קיימת מגמה שלא להקל ראש בעבירות המס, נוכח שכיחותן, היקפן ופגיעתן הרעה בחיי הכלכלה התקינים ובאזרחים שומרי החוק. בית-המשפט מחויב אף הוא לסייע לעקירה מן השורש של עבירות אלו, שהפכו לרעה חולה במחוזותינו, באמצעות החמרת הענישה בגין ביצוע עבירות אלו. בהקשר זה אף נפסק לא אחת, כי בעבירות כלכליות, גובר משקלו של השיקול ההרתעתי על משקלן של נסיבותיו האישיות של האדם שדינו נגזר" (רע"פ 6095/06 צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל (מיום 5.11.06).

31. באיזון בין כלל השיקולים לקולא ולחומרא והנסיבות שפורטו, ובהתחשב בהלכה לפיה בעבירות כלכליות גובר משקלם של האינטרס הציבורי שבהחמרה בענישה ושל שיקולי ההרתעה, על-פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 254/06 רומן קעדאן נ' מדינת ישראל (מיום 20.6.06); רע"פ 3641/06 מנחם צ'צקס נ' מדינת ישראל (מיום 28.8.06); ורע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (מיום 3.11.10), ונוסף לכך עמדת ב"כ המאשימה בדיון מיום 14.10.13 כי אם הנאשם ישלים את חובותיו עבור רשויות המס, אזי עמדתם לעונש היא עבודות שירות או מאסר מותנה וקנס, אני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של המתחם ובחופף בין כל המתחמים, זאת בהתחשב בהודאתו והבעת החרטה ובניסיונותיו להסיר את המחדל, כמו כן יש להביא בחשבון את העובדה כי לא נגרם נזק בפועל לקופת המדינה, שהרי עולה מהדוחות שהגיש הנאשם כי לא היו לו הכנסות החייבות במס אלא חובות. כן נתתי משקל משמעותי לטענות הגנה מן הצדק. בנוסף, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס ברף התחתון של המתחם, שיהלמו את חומרת העבירות בהן הורשע, ויהוו הרתעה הולמת עבור הנאשם בפרט ועבור ציבור הנישומים בכללותו. אשוב ואזכיר שהמתחם שקבעתי מתייחס לכל דוח. אתייחס לכל העבירות כמכלול אחד ואגזור בגין עונש המתחשב בריבוי המקרים.

32. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. שלושה חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות, במנהל קהילתי "רמות אלון" במקום ובמועד שיקבע על ידי הממונה על עבודות השירות בתוך 30 יום מהיום. הנאשם מזהר כי אם לא יעמוד בתנאי עבודות השירות הוא עלול לרצות עונש של מאסר ממש.

ב. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירה לפי לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

ג. קנס בסך ₪10,000 או שלושה חודשי מאסר תחתיו, הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.16 ובכל האחד לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו ובמלואו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. אשר לנאשמת 1 ונאשמת 2: מאחר שאין פעילות עוד, אני מטילה עליהן קנס סימלי בסך 1000 ₪ כל אחת, אשר ישולם עד ליום 1.1.16.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ו, 07 דצמבר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.